

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 502/2026
29.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 179. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Московљевић, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 26К.бр.1987/22 од 01.10.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.821/25 од 29.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Московљевић, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 26К.бр.1987/22 од 01.10.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.821/25 од 29.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 26К.бр.1987/22 од 01.10.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 179. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 3 (три) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећена ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка - вештачења плати износ од 29.539,55 динара и то у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр.821/25 од 29.01.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца - адвоката Владана Деретића, па је потврђена пресуда Првог основног суда у Београду 26К.бр.1987/22 од 01.10.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирјана Московљевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи пресуде Првог основног суда у Београду 26К.бр.1987/22 од 01.10.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.821/25 од 29.01.2026. године тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, формалним навођењем да изрека побијане пресуде не садржи све битне елементе бића кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 179. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим. Међутим, бранилац окривљеног непостојање по њему елемената предметног кривичног дела, по налажењу Врховног суда, суштински образлаже тако што оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и то посебно чињенично утврђење суда да је оштећена ББ критичном приликом била у стању сна, а услед ког стања није била способна да пружи отпор, дајући при томе сопствену анализу и оцену исказа оштећене која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама, уз изношење сопственог закључка да би се евентуално могло радити о кривичном делу полно узнемиравање из члана 182а став 1. КЗ. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу Врховног суда, суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање од стране нижестепених судова и погрешну оцену исказа оштећене, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 1.

ЗКП), док суштински својим наводима указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да је изрека побијане пресуде у супротности са образложењем исте и то у погледу тога да се оштећена ББ критичном приликом налазила у стању сна, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Московљевић одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић